

Україні

5. Гаращук В. М. Інформування населення як засіб запобігання та боротьби із корупцією

6. Волошина А.В. Корупція – виклики для України: за матеріалами шостого «Київського Діалогу»

Юлія ПАНДРАК

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

Катерина МИХАЛЬЧИШИН

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Микитюк П.П.)

СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Вибір України інноваційного шляху розвитку вимагає здійснення комплексу заходів, спрямованих на побудову інститутів, що сприяють відтворенню інновацій в економіці. Обов'язковою умовою сприятливого інвестиційно-інноваційного клімату є наявність чітких і прозорих правил діяльності підприємців, вироблення яких здійснюється шляхом проведення ефективної регуляторної політики з метою досягнення паритету між інтересами держави та підприємців.

Вкрай актуальною в Україні стає проблема пошуку найбільш ефективних шляхів вирішення існуючих проблем розвитку інноваційної структури, в тому числі шляхом створення наукових парків.

Метою створення наукового парку Тернопільський національний економічний університет:

1. Стимулювання інноваційної діяльності в ТНЕУ, інших ВНЗ та науково-дослідних організаціях, направленої на активізацію структурної перебудови економіки регіону.

2. Створення сприятливих стартових умов для вчених, аспірантів, студентів і молодих спеціалістів по створенню підприємницьких структур (малих середніх підприємств - МСП) з напрямком діяльності в сфері наукоємних виробництв та високих технологій.

3. Створення сприятливого середовища для існуючих та створюваних МСП, зацікавлених у взаємовигідній співпраці з науково-освітніми організаціями з метою використання їх наукового і кадрового потенціалу.

4. Формування інноваційної інфраструктури, яка б забезпечувала:

– зв'язок адміністрації НП з органами державної та регіональної влади, фінансовими, виробничими та бізнесовими структурами, необхідний для

пошуку джерел фінансування інноваційних проектів, виробників та споживачів високотехнологічної, наукоємної продукції;

- підготовка та експертиза (попередня, технічна та комерційна) інноваційних пропозицій та проектів;

- супроводження інноваційних пропозицій, проектів, а також технічної (технологічної) на етапах розробки, впровадження та серійного виробництва;

- сервісні послуги, необхідні для ефективного виконання інноваційних проектів, а саме, ведення бухгалтерського обліку, аудиту, проведення маркетингових досліджень, надання юридичних послуг і т.п.;

- створення фізичної інфраструктури, що складається з будівель та споруд, комунікацій та інших систем для створюваних та діючих високотехнологічних, наукоємних МСП - учасників НП;

- сприяння міжнародним науково-технічним зв'язкам високотехнологічним МСП в науковій та інноваційній діяльності;

- створення нових робочих місць в наукоємній та високотехнологічній сферах.

З позиції підприємства перешкоди впровадження інновацій поділяють на зовнішні та внутрішні.

Зовнішні пов'язані з тенденціями і стратегією макроекономічного розвитку, конкуренцією, політичною ситуацією в країні, розвитком світової економіки. Внутрішні – з недосконалістю управління підприємством, зокрема недоліками інвестиційної політики підприємства. Об'єктивні перешкоди пов'язані з циклічними потребами в інвестиційних коштах, з новими конструкціями і технологіями, а також з несприятливими впливами зовнішнього середовища; суб'єктивні - відображають недалекоглядність, помилки менеджерів організації.

Забезпечення інноваційності розвитку суб'єктів підприємницької діяльності відбувається шляхом реалізації існуючих та потенційних ринкових можливостей. Існує 4 напрямки інноваційного розвитку ринкових можливостей підприємства:

- Глибоке впровадження на ринок через розширення обсягу реалізації існуючим групам споживачів без зміни самого товару за рахунок зниження ціни, підвищення результативності реклами, розширення збутової мережі,

- Розширення меж ринку через пошук нових ринків, груп споживачів для існуючого товару,

- Розробка і реалізація нового товару, тобто пропонування нового товару існуючим групам споживачів на існуючих ринках,

- Диверсифікація виробництва і збуту, яка має такі різновиди: концентрична диверсифікація, що передбачає поповнення своєї номенклатури виробами, які з техніко-технологічного та (або) маркетингового погляду схожі на наявні товари фірми; горизонтальна

(неспоріднена) диверсифікація, тобто поповнення номенклатури виробами, які не пов'язані з тими, що випускаються нині, але можуть бути освоєні у виробничому процесі підприємства; конгломератна диверсифікація, яка означає поповнення наявної номенклатури виробами, що не мають нічого спільного ані з технологією, яку застосовує фірма, ані з її теперішніми товарами (інші цілі споживання) та ринками їх збуту.

Управління усуненням перешкод інноваціям має комплексний системний характер, є складовим елементом системи управління підприємством і має містити забезпечувальну та функціональну частини.

Забезпечувальну частину складають підсистеми організаційного, методичного, нормативного і правового забезпечення.

Функціональна частина є комплексом економічних та організаційних методів, що забезпечують вирішення задач діагностики фінансового стану підприємства, контролю і своєчасного попередження та запобіганням появи перешкод, що наближаються, фінансового оздоровлення і подолання стану неплатоспроможності.

Роман НАПОВАНЕЦЬ

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Дудкіна О.П.)

УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ

Право мешканців міст брати участь у прийнятті рішень, що стосуються їх власного розвитку та розвитку міст, де вони проживають, закріплено на міжнародному та національному рівнях. Віденська декларація ООН «Декларація про право на розвиток» 1986 р. визнає, що людина є основним суб'єктом процесу розвитку і повинна бути активним учасником та вигодонабувачем права на розвиток [1]. В Європейській декларації прав міст, ухваленій Постійною конференцією місцевих і регіональних органів влади Європи (CLRAE) Ради Європи 1992 р., декларується, що мешканці європейських міст, усвідомлюючи свою відповідальність за стан міст, виявляють солідарність і беруть на себе зобов'язання домагатися забезпечення усім мешканцям міст рівних прав на правову та екологічну безпеку [2].

Також, необхідність залучення громадян місцевою владою до окремих елементів управління населеним пунктом прямо зазначено в Конституції України, законах та нормативних актах, рішеннях органів місцевого самоврядування. Участь громадян у місцевому розвитку є ключем до